

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Издава всяка Съббота.

Редакцията и Администрацията ся
замѣрватъ въ печатницата на в.

„Българско Знаме“ при

Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

{ СМѢШЛЮ.

Цѣната на „Смѣшлю“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови

За 6 мѣсеси:

За отсамътъ Балканъ 5 франка.

За оттатътъ Балканъ 6 лева

Така и за другитѣ Българии, кой-
то съж извѣнъ отъ нашия синуръ.

ВѢСНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Като има Смѣшлю ѝрѣдъ видъ
и схображеніе:1-о) Студеното време и червено-
то вино.2-о) Дебелата кървавица съ чер-
ния пиперъ;3-о) Че повечето читатели оби-
чатъ зевзек-лакжардъларж;4-о). Понеже има достаточни до-
казателства, че Смѣшлювата чан-
та е доста прѣпълнена;5-о). Защото сега е българско
време и всякой е свободенъ, а не
както въ Турция, която по подобни
празници извѣствяваше, че нѣма
да излезе;6-о). Тож като 2×2 праватъ
четири, — За това:

ПОСТАНОВИХЪ И ПОСТАНОВЯВАМЪ:

Смѣшлю да излезе още единъ
пхътъ, за да поизлидиса любезни-
тѣ си читатели по коладнитѣ
празници.

БАНЪ

ШОКОЛАДА.

Е, любезни читатели и читателки, плащащи и неплащащи, дочакахме живо и здраво Коледа както всичките хора. Нѣколкото нарѣдъ коледнишки празници повечето отъ васъ ги прѣкарватъ тѣй, както и дѣдо ви Смѣшлю: сѣдналъ въ кѣтата при огнището, бѣклицата при колѣнното му, кръвавицата прѣдъ него, бабичката му при него и цѣлъ денъ се чукатъ наздравие за много години. Това е видѣлъ дедо ви Смѣшлю отъ баба и деда, тѣй го и прави. Хората обаче не сѫ всичките едни, измѣняватъ се въ лице, табихетя и всичко. Знаете ли вие какво правятъ нѣкои по коледа?

Въ едно голѣмо кахвене на около маси и столове, въ срѣдата два голѣми билиarda, по стѣните кадри и картини, на тезгаха цѣли тестета скамбиль кияда. На много места на купчинки ще видите сѣднали нѣколко младежи един играятъ на табла, други на билиардъ, трети пижъкъ бизикъ и подъ таблата отдо-

лѣ гдѣто записватъ играта, ще видите рубли или лири. Тѣзи хора, драги мои приятели, сѫ отъ новата мода, новийтъ калжинъ, тѣ са думатъ чиновници, нѣкои отъ тѣхъ носехъ даже титлата *високопоставени*. Да не ви се види чудно отъ дѣдовата ви Смѣшлюва откровенность, той като старъ человѣкъ и не отъ новитѣ политици специалисти и кърлеши, казва работата тѣй както той самъ съ очите си я е видѣлъ и узналъ. Той е ходилъ много, скъсалъ е чудо царвули, ала това що е видѣлъ въ най-крайнийтъ Источно-Румелийски Окръженъ градъ, на друго място не е видѣлъ нито на половината. Покапенъ бѣше на чай една вечеръ, като человѣкъ не отказа; не са мина много флипериха му двѣ тестета книги и напрѣдъ му сложихъ една джасцица бизикъ називаемая. Той се уплаши отъ това да не е нѣкоя магия и отиде си по работата. Неговото място зане високопоставени, играхъ струважъ, наконецъ олушнахъ го десетъ лири и той вѣджхна. Комисари и полиция глѣдатъ като пуаци и иматъ право: нему дѣлжатъ хлѣба си.

Подобни хора незнайтъ сладостта на празницитѣ; тѣ на вкусватъ сладкъ залакъ, тѣхната радост и удоволствие е да оскубятъ приятеля си, да го накаратъ послѣ да подлага рѣка. Такива хора не сѫ отъ нашата черга.

ЗА СЪВѢТЪТЪ НА ЗДРАВИЕТО И НА СМЪРТЪТА.

Изъ Смѣшлювата бѣчва

Баба Марица се опѣлчила да критикува опроверженето и разяснението на *Съвѣтътъ на здравието и на смъртъта*, като че не знае, че нѣкой денъ Смѣшлю ще й счупи перото та да не драчи за нѣща, които не разбира, и които сѫ монополъ само на Смѣшля и на Кукуринга. Тя щѣла да осъжда за бездѣственъ и за невѣжъ въ съчинение този съвѣтъ, който по цѣлъ денъ се обѣгва да му дохожда касметътъ на крака, и който е изучилъ за въ малко време всичките правила-ногрѣши букви и думи на новоудобрѣната практическа грамматика! Трѣбва и-нарѣдъ да се допишъ до Смѣшля, че тогава да кавалишъ критики, които не сѫ лъжица за гвонътъ уста. Виждъ сега критиката скъпъ излиза изъ Смѣшлювата безпристрастна бѣчва:

I. Съвѣтътъ на здравието и на смъртъта не е кривъ за неболясването на толкозъ дѣца, нѣ е крива Европа, за дѣто му испраща извѣтрѣла вакцина.

II. Съвѣтътъ на здравието и на смъртъта не е кривъ за гдѣто мрѣтъ толкозъ невинни твари, защото не му сѫ ги донесли отъ селата на крака да ги болятса, както му донасятъ на крака мѣсечинките.

III. Съвѣтътъ на здравието и на смъртъта не е кривъ за гдѣто не е можилъ да набави съ врѣме вакцина на всичките си членове—брата близки и далечни, защото е мислилъ, че нѣма да се извѣти тази епидемия та да му развали спокойствието и да извади на видѣло дѣятелността му.

IV. Съвѣтътъ на здравието и на смъртъта не е кривъ за бездѣствието въ неболясване отъ 3 години дѣца, защото е вѣзлягалъ надѣждата си на акушерките, (бабите) отъ които, както ни увѣряватъ, нѣкои си били по-вѣщи въ тази работа и отъ самиятъ него. Па освѣти това, да могътъ и тѣ да се помѣнуватъ.

V. Съвѣтътъ на здравието и на смъртъта не е кривъ за недоброто и несмысленото съчинение на опроверженето, защото практическата грамматика, която изучава тѣй казвала да я съчинява, а не друго-яче. И тука вината не е негова, защото той като видѣлъ вѣнѣца на корицата «удобрена» мислилъ, че увѣреното нѣщо е всѣкога най-добро.

VI. Най-сетиѣ Съвѣтътъ на здравието и на смъртъта не е кривъ за гдѣто умиратъ толкова дѣца, защото искалъ да не забравя и званието си, че трѣбва да испраща и на онзи свѣтъ хора; па освѣти това да даде врѣме и на поповетъ да поправя и тѣ малко алѣшъвериши.

Видишъ ли, бабо Маркце, безпристрастната критика на Киръ Смѣшля и защита му, съ което подкрепи правата, на тойзи съвѣтъ? Научи се проче и ти тѣй да защищавашъ съ критики бездѣственниятъ ако искашъ да те обичашъ и да ти кадятъ всѣка сѫббота тамянъ.

КАКЪ СТАВА ЧОВѢКЪ ПАТРИОТЪ.

Изъ Смѣшлювата философия

Този въпросъ много пхътъ е излѣзълъ на сцената; въ много пхъти нашата журналистика се е помѣчила да го развие и истѣлкува; нѣ като не е й било подадение отъ Бога, тя не е можела и да го представи тѣй както трѣбва. Смѣшлю и въ тойзи случай, като порастреи калпака си, че се помѣчи да освѣти, до колкото му е вече вѣзможено, читателитъ си и читателкитъ си какви условия се изискватъ за да стане човѣкъ истински патриотъ. Внимание проче, защото разрѣшаванието на този въпросъ не е отъ малка важностъ.

За да стане човѣкъ патриотъ изиска се:

I. Да се събератъ по-отличните граждани и да ги провъзгласятъ за чорбаджия, защото ако не стане това, той ще бъде най-върлиятъ гонител на патриотизмът.

II. Тръбва да му се даде пъкаква служба, и то не отебери, нъм служба, която да отговаря на патриотъ; служба, която да е като касата пълна съмедь, та когато му се прищъ да си потопи пръста, и да си го пооближе сладко-сладко.

III. Тръбва да му се не дира никаква смътка за злоупотребени пари, защото патриотизмът му тогава ще тръгне по изгубели сметки, и той като се забрави че е патриотъ, ще се спусне сръчу истиинският патриот да ги лае и да ги хапе като псе.

IV. Тръбва отъ връме на връме да се опсева отъ въстаниците за него и да се хвали, че е патриотъ, и че не глъда за друго, освен за собствената си гуши; друго-яче, като се подигне тамянът му, ще излъзе по облаците, а съм него заедно и патриотизмът му.

V. Тръбва да му се клати шапка, и да му се поклаи до земята, защото ако усети, че му се пръснива пъкъ за гдъто е патриотъ само за коремъ, той ще обърне листото на тефтеря си, и тогава ще му се лъсне патропотизмът.

VI. Тръбва да се вика, и да се калесва съмъклица за да бъде във всъко гърне и миродия, защото ако би да се извърши безъ него пъкаква работа, въкоето да има кокалъ за глозгание, той ще хвърли патропотическата си маска и ще се яви такъвът какъвът си е билъ прѣди да стане патриотъ.

Смъшлю хоръ на повръщаница.

Елате, елате малки и големи, умни и глупави, елате при Дѣдъ си Смъшля той да ви свири, а вие се наловете за носяни да играете прочутото нашенско хоро на повръщаница. Това хоро днесъ се на мода, и се играе отъ най-големи-тъ хора във нашата държава; и прѣди да захванате, слушайте да ви раскажа отъ гдѣ е произлъзло, и кой е днесъ подновителът му.

Това хоро ни е останало наследство отъ нашите прадѣди, нъм го бѣхме вече забравили. Днесъ обаче то се поднови отъ една Личност, отъ една Единица, и то е днесъ на мода. То се играе тъй. Наловяватъ се нѣкотко души, както сте наловени сега вие, и за хващатъ да прѣстѫпятъ единъ, два, три крака напрѣдъ, и като видатъ, че свирачъ или цигуларътъ обърне свиряния за прѣстѫпение назадъ, то тъ волею и не волею тръбва да си повърнатъ краката на задъ. Хайде, направвте го сега и вие. . . . Ха-ха-ха-ха! Вие се сбъркахте, вие не можете. Слушайте свиряния. Дю-лю-дю-лю-дю напрѣдъ! Дю-лю-дю-лю-дю назадъ! Ха-ха-ха-ха! напраздно мисе тръдътъ, азъ не щож можя да ви научъ. . . Идѣте, пѣдете съвръме при тази Личност, при тази Единица и тя ще ви научи, защото и тя сега скоро се научи да се повръща назадъ, знае почти изустъ.

Смъшлювъ рѣчникъ.

Инженеръ. — Ожененъ човѣкъ за хубава жена. — Взимателенъ надежъ 25 лири, винителенъ — Безъ диплома.

Кметъ. — Сияйно творение; цѣломѣдрено добиче въ ногтетъ; нещастенъ пуякъ да е депутатъ.

Съдникъ. — Биселозеле по Петровденъ; тѣжко бастунче и капелина, а въ глава му паяжина. Въ прѣносна смисълъ: притежателъ на парова варка.

Комисаръ. — Спомагателъ глаголъ на високопоставенъ; прѣставителна персона, плешила картина.

Учителъ. — Неуморимъ инженеръ за народско; свойственъ характеръ на глагола *що ке ядемъ*.

Вонмемъ, миръ всѣмъ!

И прїдеть часъ, когато Смъшлю ще дойде съ всичката си слава, обиколентъ отъ всякия веячини, ще седи на прѣстола си и ще отложи джроедците отъ пасивните, ище постави пасивните при колъното си, а джроедците при грѣдейтъ на бжчвата си. Ще отвори уста и сице вохлаголетъ: слате при мене пасивни чада, защото гладънъ бѣхъ, а вие продавахте воловетъ си и нивитъ си, мене да нахраните и кадастрата да исплатите; — гоъ и необлѣченъ бѣхъ, приехте мя и съ самурени кожи мя облѣкохте; — жеденъ бѣхъ, но не като пинешните меснестажи, и напоихте мя; — въ тѣмница бѣхъ, притѣждахте мя и мя утѣшавахте, непринуждаваше бо бѣхъ боклуку хвѣрляти и вода съ бакрачами носити. За въсъ бо естъ царство Смъшлюво. Колми паче, ще кажѫтъ джроедците: иенаправихме ли воденици и кѣщи за пасивните; иенапоихме ли съ надѣжда гладните; неочистихме ли джржаву твою отъ камни прищена-ние; неприбрахме ли вси невѣжне и прѣдъ тебе тамянъ кадити и наши прищевки папагало-машовеки исполнити? Що бо още сотворите? — Вонъ нечистивия подлизурковци, токо скажетъ Смъшлю и придадетъ имуже бо данъ, данъ, а имуже честь, честь, а имуже урокъ урокъ.

Умъ царува, умъ робува.

Болестъта ме вече мѫчи
Три години и половина
И отъ лудостъ ще ме скѫчи
Въ гробъ безъ връме да почина.

$$0 - 2 \times 2 - 0$$

Днесъ памѣрихъ сладко връме,
Та очи си да отворя,
Да покажа, че не дрѣмя,
И че можж да се боря.

$$0 - 2 + 2 + 1 - 0$$

Постояннитъ лѣкаръ
Тъ се перять и гордѣятъ
Съ лѣкове си катъ лукари,
Че щѫтъ да прѣудолѣятъ.

$$0 - 2 \times 2 - 0$$

Правилници и дисти
И незнамъ какво си драшатъ
Ужъ отъ менъ да еж приѣти,
И щомъ не еж да ме схващатъ.

$$0 - 7 + 9 + 7 - 0$$

Никого вѣчъ да не чувашъ,
Тъй ме съвѣтва Феслиевъ
И тогазъ щешъ да добрувашъ,
Като най-здравъ Мекерневъ.

$$0 - 1 \times 1 - 0$$

А пжъ другитъ избрани,
Що се сбиратъ на година,

Да ги имашъ катъ хайвани,
Съ исклучене на малцина.

$$0 - 5 \times 5 + 5 - 0$$

На тѣзъ думи Смъшлю рѣче:
Мекерневъ по-полегка!
Срокътъ ти се свирива вече
На постелката ти мегка!

$$0 - 2 \times 2 + 1 - 0$$

Послѣ много ще скомичашъ¹
За тазъ тѣстничка кокошка,
И щешъ много да обричашъ,
Нъ ще бѫде кѫено трошка.

$$0 - 3 + 6 \times 2 - 0$$

Ще слугувашъ на Феслиевъ
За годника безъ половника,
Ще поглѣдвашъ Бабалиевъ
Като гладна животинка.

$$0 - 8 \times 8 + 6 - 0$$

Смъшлю заедно съ народъ
Тъй ти казва, тъй мѣдрува
Съ пословица стара мода:
Умъ царува, умъ робува! . . .

Дѣдо Попъ на свадба.

Разиграль се ѹ Дѣдо Попъ,
Че ще свадба да вѣнчай,
И отъ радостъ, че ще джобъ
Да папъли, та си пѣй:

Ти-ри, ти-ри, ти-ри-ре,
Парса днесъ ще се бере,
Ти-ри, ти-ри, ти-ри-ре,
Кашка днесъ ще се бере!

Съ черна раса до петъ
И съ вѣспрѣтната поли,
Съ младоженци се върти,
Псалтиката кавали:

Га зо, га зо, га зо-ни
И туй грощче ми дадинъ,
Га зо, га зо га зо-ни,
Па ако шехъ и пукни!

Слѣдъ вѣнчило той върви,
Въ кѫща да ги заведе,
Низъ пжъ пѣй, уста криви
Да го чуяте на вѣждъ:

Ди-га, ди-га, ди-га-ди,
Както знаешъ туй прѣди,
Ди-га, ди-га, ди-га-ди,
Бѣла Рада все варди!

Щомъ ги въ кѫщи пазтани,
Раса, кана си свали,
Прѣдъ ракийка колени
И зѣ да се весели:

Ци-го, ци-го, ци-го-чи,
Пий ракийка, па рѣчи:
Ци-го, ци-го, ци-го-чи,
Днесъ безъ гащи се търчи

Слѣдъ като се поналѣ,
Риза, гащи си хвѣри,
Гоъ хоро залютѣ,
И па гайди повели:

Ди-ри, ди-ри, ди-ри-ри,
На ракийка той свири,
Ди-ри, ди-ри, ди-ри-ри
Дѣда Попа все кори!

Днесъ е свадба, гологащъ
Попътъ трѣбва да играй,
Утръ га е литургашъ,
Ще му мисли дѣ е рай:

Ци-гу, ци-гу, ци-гу-чука
Дай ракийка и намъ тукъ:
Ци-гу, ци-гу, ци-гу-чука
На Владиката на пукъ!

И Владицитъ тѣ
Пиятъ повече отъ пасъ,
И приканватъ младитъ
Да ги служатъ частъ по частъ:

Та-ма, та-ма, та-ма-ка,
Па имъ чешатъ и крака,
Та-ма, та-ма, та-ма-ка,
Па имъ бацатъ и ржка!

Донски на „Смъшлю“

Одрилъ, па връхъ Никул-День.

Кирие Смъшлю!

Накъ ми се дошъ да те поглавоболя съ нашитъ общински расправни. Че да те не е страхъ да ни пообиколишъ, вървамъ че най много ново-ветхо ще съберешъ оттука. Нъ азъ знае, че си жалишъ пасапорта когото ще ти зематъ нашиятъ аги, и ще ти даджъ тескереинце *тамамъ* за една нова рубла, то да не турамъ въ трудъ и въ разноски, съобщавамъ ти ги днесъ па връхъ Никул-День, не безъ причина.

Ти може да не знаешъ, че ние си имаме църква Св. Димитъръ въ Илдаръма, която е затворена отъ 2 години насамъ отъ правительството за хатъръ на нашитъ гръкомен. Оттогава насамъ пашътъ духовникъ все ходи па правителството да действува да се измоли отварянето ѝ, и нъ когато се събуди, той се памира накъ на лъглото си, а не па *Паша-конакъ*. Отъ ходението той завчера се събра съ та вмѣсто да иде тамъ той се вмѣнилъ въ Арменското Театро, дѣто намѣрилъ и Директора-Инспектора, на гимназията съ нѣколко ученици, които билъ завелъ тамъ за да ги учи билиардо и музика. Нейсе да ти не дърнкамъ много, ще ти кажа само, че църквата и днесъ е затворена благодарение на дѣятельността на духовникъти и, и не се чёркувамъ по елленските църкви. Нъ това нѣщо не го искalo за грѣхъ въ неговийтъ требникъ; както и клѣтвата и тя не била грѣхъ когато се зачѣли човѣкъ на криво за народа. Това е фактъ, Кирие Смъшлю, и слушай да ти разясня. Ние си имаме и ученици въ Илдаръма и понеже за съграждането станж нужда да се земятъ на версия дѣски, гвозди, керемиди съ една рѣчъ всичкиятъ потрѣбенъ материалъ, то трима отъ общинарите стиха порѫчители за нѣколко врѣме. Срокътъ се истече, духовникътъ не се погрижи за паритъ, и тъй Арменицътъ, керестеджия вдигнѣ единого отъ тѣхъ имено Никола Павловъ Шоповъ, започто другитъ двама единицъ имено Иван Богдановъ биде испѣденъ отъ общината ужъ че билъ Персийский поданикъ, а другитъ Г. Мушоловъ биде отчисленъ като непотрѣбенъ. И тъй елѣтъ прогресеа Н. Павловъ като извѣсти на духовникътъ че му се надїло клѣтва дали е далъ честна дума за плащанието на крестето, и че трѣбва или да се зачѣли или да бронпаритъ, духовникътъ му отговорилъ, че не е грѣхъ да се зачѣли човѣкъ на криво за народа. Итъ Н. Павловъ като не прирѣлъ духовниковътъ съвѣтъ, днесъ е осажденъ да заплати меллески борчъ. Съ този процесъ ние станжме маскара на цѣлъ градъ. На керемидия който иска 300 гроша, духовникътъ му казалъ да си земе керемидитъ. Такава отива по настъ Кирие Смъшлю, такава я върти пашитъ духовникъ. Той испѣди горѣпоминатитъ двама най-дѣятелни общинари, само и само задѣто му подирихъ смѣтка за приходитъ, които дохождатъ отъ Екзархията и отъ други мѣста. Никой освѣнъ него не знае колко приходъ има и колко расходъ за училищата имъ. Тевекелъ женските мишки не сѫ се наѣдили толкова вѣстаята му.

Желваровъ.

Турфалий 5 Декемврий

Дѣдо Смъшлю,

Ще ли ми кабулишъ този хавадисъ?

Единъ бирникъ, ако помни добре, коркѣржъ бѣше въ Чървено-дѣрво-Околия, като стягалъ единъ селянинъ, бѣденъ, за 8 гроша златни па му запечаталъ брашилото и павушата, — бѣднякътъ огорченъ, истренъл му тъзи алтерматива: «г-не Бирникъ, платете вий за мене, понеже видишъ че пѣмамъ пицо, когато са улъвя, че ви ги платя. А зетъ ви . . . кога ще ви плати 40-50 лири длѣжими още отъ 1889/81/82 година — та накъ не сте му казали нѣщо?». Тога съзг-нъ Бирникътъ са разсърдилъ, както че се разлути и сега като чете този хавадисъ, па исхукалъ селаченинътъ да не си привоява правото на контролеръ и пр. *Аслъ вар-исе, нокъ яланъ-дѣрбъ*. **Единъ туджаринъ.**

Хасково, 10 Декемврий 1882 год.

Свако Смъшлю!

Нашенската пословица казва: замѣчила са е гората та ми е родила мишка. Тай става сега и у настъ. Отъ нѣколко мѣсца па самъ нашитъ тукъ учено любиви граждани и граждани са сдумватъ да направятъ пѣкое представление за вѣръ полза на училището, ала съ сдумванието само останахъ. Единъ недопуща жена си, другъ дѣщера си да земятъ участие въ представлението, защото иѣлъ да имъ пади въхтибарътъ и ще говорятъ лошо за тѣхъ. Само учителкъ сѫ безъ въхтибаръ и тѣхъ искатъ да употребятъ за подлога, обаче и тѣзи посѣдни тѣ са отказахъ да земятъ пѣкое ролъ. На нашитъ моми прогрѣзяло имъ е па годѣкъ; много отъ ученичките сѫ вече годѣни. (Б. Р. Това е па берекетъ. Смъшлю са радва отъ плачъ, че хасковци испланизватъ божията заповѣдъ: *идете размножайте са и наполнийте земята*.)

ШВРДИИ.

Погрѣна Болгарка. — Вре, киръ Пенко, каковъ миши мѣзъ! засто не се овѣщесъ и ти като другите мѣзіе? Шакасъ, че рижата ти е витала десетъ дена па кумвия! Швѣти се, че знаеши ли ашъ коя шьмъ? — Мари Еленка, що си такава! Хората иѣма да се смишятъ па менѣ, и ще на тебѣ! Десетъ години какъ съмъ те зель десетъ пѣти *ризата* ми не си опрала! — Вре, киръ Пенко! де ашъ нима те жѣхъ рижитъ да ти пера? Апътъ ти жѣхъ да штоя въ кюсето и ти да ме гѣльда като пишано сѣче

Една ученичка пити: замѣчила и книгопродавачка? Отговоръ: защото иска да прѣхрани и мѣжътъ си, който не истрезнява никога.

Една дѣвка жѣлае да се научи какви среѣства да употреби за да избѣгне отъ лаекателствата на днешнитѣ контета? Отговоръ: нека прочете басията: *врана и лисица* и оттамъ ще узнае какъ да й не грабне лисицата сиренътъ изъ устата!

Единъ адвокатъ пити: по колко настотъхъ да зима за единъ процесъ, ко-

гато въ Обл. Сѣбр. не станжло даже дума за това? Отговоръ: да бставя само животъ и кожитъ на клиентъ си.

Една набожна душа пити: може ли да се исповѣдва и па *попадията*, когато досега тя като се исповѣдувала само нѣ попѣтъ и погадията ѝ знаела грѣховетъ? Отговоръ: Смъшлю като не е богословъ той праща за по-точни свѣдѣния при Дѣда Владика; и таакъ му се струва, че Дѣдо попълъ трѣба да си запиши устата, защото скоро ще му хвръкне брадата! . . .

Подмладено конте. Киръ С. като отишъл па балъ и захванѣлъ да се върти съ една мадемоазель, която имала едва 16 години, а той не по-долу отъ *алтѣшължъкъ* рѣкълъ: — г-жице, понаведи се за да можемъ да играемъ правилно; а тя му отговорила: — Дѣдо поправи си гърбицата, за да можемъ да играемъ правилно.

Изгубени зѣби. Една Г-жа търсила нѣщо па пѣтъ, а единъ г-нъ като я видѣлъ, попиталъ я: — какво си изгубила та го тѣренишъ? — Ахъ оставилъ се, отговорила тя, хѣ тута хе ми надѣжъ зѣбътъ и не може да си ги напомърятъ.

Г-жа Деколтѣ. Па всѣкѫдъ врлуваше студътъ, а една г-жа облѣчена съ модата *деколте* врвеше и се пристискаше. На срѣща ѝ се зададе единъ момъкъ и ѝ рѣче: г-же тази мода е лѣтна, а не зимна; а тя му отговори: — и твойтъ рединготъ безъ палто е лѣтень.

Чининникъ съ тютюндженъ. — Г-не, азъ колкото пакетчата земѣ, нали ги пиша самъ па тѣтеръти ти? Пишешъ ги, г-не, и ѝ не ги плащаши. — Затова ли чакашъ деска при касене-ришътъ? — Че азъ не бѣхъ самъ, съ мене заедно бѣхъ и локатенджията, и дрѣнкарътъ, и бакалнитъ, и перачката, и локатиерката и казинаджията.

Научаваме се, че бившата и не распушната жена па единъ финансияленъ Началникъ щѣла да пристигне тѣзи дни при него. Смъшлю е любопитенъ да види що ще прави тойзи Началникъ съ дѣвѣ жени, и коя отъ тѣхъ ще остане на понедѣлникъ.

Програмата па областнитѣ дѣвически гимназии за вѣ VI-и классъ е много добра. Смъшлю я удобрява даже и съ царулитъ си, и ѝ се чуди съ 16-и параграфъ като каква *гимнастика* ще се направи за дѣвойкитъ, като какъ ли ще се катерятъ тѣ по вжжата и като какъвъ ли *кошелъ* ще дергатъ по бржнитъ, и като какво ли ще ги ползува? Г-нъ Тонжоровъ се готовилъ да рѣши тѣзи вѣпроси на Смъшля.

— Една мома учителка вѣ единъ околийски градъ като записвала нови ученички, глѣдали ги по зѣбътъ и тай имъ познавала годинитъ. Една отъ ученичките я попитала: колкото зѣби имашъ ти, толкозъ ли си години? — Учителката се пречервилъ и са оставила отъ тази си севда.

— Кой билъ дома днесъ, денщикъ?

— Ваше благородие, днесъ дохождажахъ два барина и три мужика съ тѣхъ. Я сказаъ, че нѣма барина тукъ.

— Единъ приятелъ пити: в. Сѣвѣт-

никъ само за затворниците може ли говори или за жени? Ако е говорилъ вжобще, то защо една бъдна, болна и немощна жена арестанка заранъ и вечеръ съ жандармъ са принуждава да носи вода на арестантите?

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. Пишманъкът лъга и става съ насъ. Ние сами се чудимъ какъ тъй да се изльжемъ та да не земемъ участие въ изборите! (Б. на См. Благодарете на «Съвѣтина» за тази добрина!)

Русчукъ. Депутатите заминаха съ шайни по Дунавът и по-бързо отъ сънчът пристигнаха за опредъленото си място. «Славянинъ» подостри перото си, нъ вече е южно. А в. «Дигапинъ» (Българинъ) той е нарамилъ дъвъ вулни и ходи изъ града ни да продава рашета и врътена. Това го прави съ цѣль за да може да ишионира и експлоатира духът на либералците (Б. на См. Подобре е да си захвалене фучуджилка; алятите на баща му търкалятъ се още изъ Одринъ!).

Котелъ. Бай Смѣшлю, какъ ни баремъ ти какъвъ край земя распратъ между жандармерийски командиръ и С. . . .? (отговоръ на См. И двамата се спотаватъ като бълхи въ гащи, нъ види се да се е рѣшила за въ полза на жандар. ком. понеже обаче защото по-следният има право, и Котленици нарѣдко ще можатъ да се сдобиятъ втори пътъ съ подобенъ съвѣстенъ команиръ! урра!)

Цариградъ. Омъхме си рѣцѣтъ вече и отъ Кипър! Хисанъ китапъ Англия нѣма да ни плаща вече! (Б. на См. Да е само това то е гола, ами. . . .)

Одринъ. Българската книжарница не е затворена, нъ е безъ книги. Книгите сѫ въ правителството, оттамъ ще се продаватъ ефтино-ефтино на мишиките.

Тамже. Учителското тѣло се умножи съ още една учителка цареградска. Тя като говори български на лапавица, г-нъ дяконъ, учителъ на Законъ Божи, я прибра въ къщата си да я учи на пеалтика. (Б. на С. Де псалтика и музика де!)

София. Прѣдложениетъ дуелъ отъ Дра М. Цачевъ на Гжа Головина редакторка на «Работа» не успѣ, та го искука и исхѣди като кученце.

Пловдивъ. Сълновенитето на Об. Съб. се избѣгна. Салонитъ на чайтъ ще се затворатъ скоро. Марица ще замръзне.

Харманлий. Съдебниятъ ни комисаръ, комуто дадохъ оставката прѣди нѣколко дена, тръгна завчера съ семейство си за Одринъ. Кредиторите му дадохъ прошение на начальника, нъ той имъ отговори да не сте му давали! Не знаете ли че на чиновниците е позволено да имъ се прави кредитъ само за $1\frac{1}{2}$ гр.? Той е арестуванъ въ Одринъ. Слѣдствия послѣ.

Одринъ. Учителите ходатъ бѣзъ пари. Директорът имъ ги економиева съ лихва.

Солунъ. Очите ни сѫ изглѣдахъ за владици. Гоненията не прѣставатъ. Гимназията дрѣме. Учителите безъ пари. Манкаровъ затворенъ отъ казинаджията. За сѣмѣхъ сме на всички. Унията успѣва, екзархията си

Цариградъ. Завчера Български

екзархъ се срѣща съ Бъл. Агентът на Ададието. Дѣдо Хамиль бѣжи отъ какъ е тръгналъ бабинътъ Викторинъ исланикъ.

Т. Назарджикъ. Новиятъ ни инженеръ си сокачи съ мѣри. Прѣсъдательтъ на Гр. Съв. е много умилъ, защото нѣма кой да посещава магазията му. Той билъ пишманъ за дѣто не си стоѣлъ въ Одринъ гюмрюкъ чия та да удря кюрово, той очаква Пападопулъ за да го поутеши.

Стрѣма. Кметътъ ни е много дявленъ, когато засинъ, само тогава не расправя давинътъ въ кръчмата.

Казанлѣкъ. Кукуригу изглѣши разумѣлъ телеграммата. Трауръ не правихме, нъ хоро играехме на Кюлъ-букуръкъ за дѣто ще въскръсне такъ «Независимъсть».

Рущюкъ. Унитъски владика Нилъ, когото се намира отъ нѣколко дена въ града ни, продаде къщата си и скоро ще тръгне за Солунъ; ако би да му пратятъ католиците 150 т. л.

Варна. Гагаузъ ще се побѣлгарява, ако би да имъ не прѣчи гърцината и турчищната. Българитъ ги нещѣли, щото миришатъ на гръцка вѣра, а на турски лафове.

Одринъ. Турцитъ не можатъ да пристасятъ да даватъ тескера на Румелийци. Отъ обратнътъ паспортъ запиетата си лѣчили царвулитъ защото били дебелички и ставали за подлоги.

Котелъ. Жандармерийски командиръ щомъ приеми Смѣшлю разтреперва са като листо. (Нека да не трепери отъ Смѣшля, нъ отъ работата си.)

Станимъка. Гръцитъ паликарета сѫ се удрѣвали, защото Зографоесъ и Зарифъ не се смили и за технитъ елленски градъ.

София. И ние сме сѫ удапали, нъ и мѣдрилъ Румелийци нѣма да паднатъ по-долу отъ насъ. сепрджеи сме.

Цариградъ-Галата. Алжъ върши на него сѫ, абѣтъ и минтанитъ одъжузъ паха отиватъ. Тази година на коледа ще има алалемъ много агаджитюджарж да сѫзовятъ съ тунженска риба.

Имболъ. Административното на-чалство са убѣди вече че за умѣрене духовитъ въ града ни и въ интереса на населението е, да са сѣмѣни именни каймакамъ. (Б. Р. Ишалла!)

Тюркменъ. Прѣпоръжчаменъ Съветникъ да земе въ внимание, че за тѣмници можатъ да послужатъ и пълници-цитъ. Това са констатира отъ комисара В. когато бѣше командированъ да под-кани селекитъ общини да внесатъ по-скоро данока за кадастърата.

Харманлий. Нашата дружина онзи денъ, по милостта на нашите граждани, са изложи на студа и кальта. Дрѣхитъ и всичките вѣщи на солдатътъ бѣхъ изхвърлени на пътя. (Б. Р. Когато харманлийци нещѣхъ да иматъ въ къщите си солдати, защо не сѫ заявили, тѣ както карловци подадохъ прошение да ги искатъ?)

Пловдивъ. Слухъ се поси, че К. Головъ искаше разрешение отъ начальството си да даде подъ сѫдъ въ Съвѣтникъ за обнародваната противъ му до-писва (Б. Р. Ако това е истина, Смѣшлю буха трипъти калпака си, ибо ко-неецъ дѣло украсява.)

Еургазъ. — Високопоставенъ денонощно прекарва времето си въ Картируловото кахвени, идже щешъ-бешъ и близъ играется и на вечеръ му нестига половината мааша? (Б. Р. д е комарджилъкъ работата?)

Ичера. — Нашъ дѣдо попъ по свояму тѣлкува церковните канони. Едния братъ вѣничава въ недѣля, а другия въ понедѣлникъ. (Б. Р. Тѣй знае Пею, тѣй плаши дѣца.)

Ноцнска чанта.

Г-не . . . въ Пловдивъ. — Два екземпляра имаме отъ вашите стихове. Гдѣто ще си старяте трудъ да ги пращате намъ, нѣ-блозо е до васъ Кукуригу, дайте ги нѣму.

Г-не Е. Л. въ Ямболъ. — Немислете, че всичко що хвѣрчи са яде. Доиската ви не струва ни лула тютюнь. Бошъ лафъ торбая гирmezъ.

Г-нъ З. Г. въ Велико Тѣрново. — Както са види, Смѣшлю не ви иди на гайдата, за това не ни отговаряте да продължаваме ли испращанието му още. Умулявате са прочее да ни повърните на задъ 20-ти бр. за да допълнимъ съ тѣхъ на другите си абонати, които се подпинаватъ отново.

Г-нъ Г. А. въ Русчукъ. — И вие сѫ що са потавате като бѣлхи въ гащи. Защо не ни пишите да ви испращаме ли и за напрѣдъ Смѣшля на гюрютия?

Г-пъ Х. В. въ Бургасъ. — Въ отговоръ на вашето заплашване, Смѣшлю неможе освѣнъ да ви каже, че не са бои, и за хатжъ не може да обнарода капризиони и безграмотни стихове.

Г-пъ Е. Г. К. въ Анхиело. — Смѣшлю знае що са вѣрши въ Бургасъ, департаментъ по добръ отъ вашите патриотически цѣли. Адскиятъ ивли едва ли остана човѣкъ въ Румелия да ги не научи.

Г-не М. въ Стара-Загора. — Приѣхме дѣвѣтъ ви дониски. За жалостъ втората нещо бѣде обнародвана: Съвѣтникъ прѣстана, прѣстана сѫ що и явяванието дѣяніята на сѫдниците.

Г-не Смотрителю въ Бургасъ. — Испиряеъ е билъ акълътъ ви, когато сте писали за прѣдѣдателя Старозагорчени. Това заключаваме едно защото си криете почетното име, и друго защото ви е било страхъ да заплатити за писмото пощенско право, а тукъ Смѣшлю да плаща двойно а? Другъ пътъ тѣй неправете, защото ви чараладисваме, та нещо намѣрите душка да са скриете.

 Пашийтъ таенъ кореспондентъ въ Кн. България попричина на празницитъ види са, не ни сѫбци нищо тази недѣля за работитъ въ Княжеството. Смѣшлю му отпрали строга телеграфическа бѣлѣжка за тази му немарливостъ.